

yttrede, at han anseer Sagen for afgjort ved Afstemningerne i det andet Thing — jeg troer, det var hans Ord — skal jeg bemærke, at det dog forekommer mig at være en Udtalelse, der sætter Landstingets Virksomhed noget i Skygge. Jeg troer virkelig ikke, at denne eller overhovedet nogen Sag kan siges at være afgjort, førend den ogsaa har fundet sin Tilslutning fra Landstingets Side. Naar den høitærede Minister fremdeles sagde, at man havde udtømt al den Sagkundskab, der stod til Raadighed, for at komme til en klar Erkjendelse af Sagen, skal jeg bemærke, at man dog ikke har udtømt denne netop med Hensyn til de Spørgsmaal, der først nu ere fremkomne, og det er Benyttelsen af Sagkundskaben i dette Diemed, jeg har ønsket opnaaet ved Sagens Hvile og Udsettelse i eet Aar endnu, for at der kunde gives Sagkyndige Leilighed til ogsaa at prøve Sagen ligesoverfor disse Spørgsmaal.

I Anledning af hvad den ærede Landthingsmand for Kjøbenhavn, der sidder bagved mig (Madvig), bemærkede, skal jeg kun yttre, at der af ham er anført saa mange Momenter, at jeg frygter for allerede ved Sagens første Behandling her at gaae ind paa dem, saameget mere, som han, saavidt jeg skjønner, allerede i det Væsentlige er bleven imødegaaet ved hvad der tidligere er fremkommet. Jeg skal kun fastholde dette, at naar vi staae ligeoverfor et meget vigtigt og omfattende Byggesforetagende, der for hele Fremtiden bestemmer Benyttelsen af Universitetets Byggeplads, maae vi føle os opfordrede til ikke at gaae ind paa en endelig Afgjørelse deraf, førend Sagen er bleven fuldstændig og alsidig drøftet.

Formanden: Den ærede Taler fremhævede en Ytring af den høitærede Minister om, at Sagen maatte betragtes som afgjort ved Afstemningerne i det andet Thing. Jeg skal i den Anledning bemærke, at den høitærede Minister strax efter forklarede sine Ord saaledes, at de ikke kunde forståes anderledes, end at han kun derved havde villet udtale sin personlige Mening.

Stuel: Jeg brklager, at jeg har overhørt denne Forklaring.

Stue- og Underviisningsministeren: I det jeg skal henholde mig til, hvad jeg før udtrykkelig fremhævede, maa jeg kun bemærke, at en Sag meget godt kan betragtes som afgjort i det andet Thing, naar man nemlig blot vil see hen til det negative Resultat; til et positivt Resultat hører der derimod ganske vist Samstemning fra begge Thing. Jeg har f. Ex. bedet om 1500 Rd. til at lade de grønlandske Missionsforhold inspicere; disse Penge ere bleve mig nægtede, og jeg troer ikke, at jeg kan faae dem; jeg betragter derfor denne Sag som afgjort og troer ikke, at det kan indeholde nogen Krænkelse af Landstingets Indflydelse. Derimod siger jeg paa ingen Maade, at det er afgjort, at der skal bygges ud til Krystalgade, thi dertil udfordres Medvirkning af begge Thing. Min Mening er ganske simpel den, at jeg ikke antager, at jeg vil see mig istand til at gjennemføre i det andet Thing den Anstuelse, at det er rigtigt at gjøre den Opoffrelse, som en Bygning ud til Nørregade vil medføre, og dersom man fastholder dette, er det altsaa paa ingen Maade afgjort, at der skal bygges ud til Krystalgade; men naar det ene Thing vil bygge ud til Nørregade og det andet ud til Krystalgade, bliver der slet ikke bygget.

Stuel: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden: Den ærede Landthingsmand har Ordet.

Stuel: Jeg maa dog tillade mig at bemærke, at jeg ikke seer rettere, end at Udsaldet af Sagen i det andet Thing ikke med Visshed kan forudsæes, førend den med Forandringer herfra atter der foreligger. Det er dog vel muligt, ja endogsaa sandsynligt, at den Stilling, som Landstinget i saa Tilfælde vilde indtage i Sagen, maatte have Indflydelse paa dens Udsald i det andet Thing.

Madvig: Jeg skal fatte mig ganske kort. Den Beklagelse, som den ærede Minister knyttede til min Anerkjendelse, kan jeg ikke tiltræde, thi jeg anerkjendte ikke blot, at han ikke havde fastholdt det oprindelige Lovforslag, men